

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

ærede Ordførere været inde paa. Jeg vil gerne sige straks, at det virkelig ikke er med Lyst, jeg har fremsat et Lovforslag som det foreliggende, men jeg har anset det for ganske afgjort nødvendigt, at vi kom Danmarks Ungdom til Hjælp ved et Forsøg paa at fordele Boligmassen bedst muligt, indtil vi ad Aare kan faa bygget saa meget, at en Lovgivning af denne Karakter kan bortfalde.

Til det ærede Medlem Hr. Jens Jensen vil jeg gerne sige, at jeg er klar over, at Loven ikke bliver modtaget med Velvilje af dem, der skal leje ud, men jeg vil paa den anden Siden og ikke mindst til det ærede Medlem Hr. Bouet, hvis Tale var een stor Klagesang, sige, at det jo alligevel er ejendommeligt, at man har saa lidt Interesse for den Ungdom, som er daarligt stillet i Henseende til at kunne udnytte Uddannelsesmuligheder og Erhvervs muligheder, at man overhovedet næsten ikke tager i Betragtning, at denne Ungdom er daarligt stillet, men stiller en hel Mængde Ting op, som skal bevise, hvad der bliver af Ubehageligheder og meget andet for dem, der skal leje ud.

Jeg havde forleden en Forhandling med Turistforeningens Ledelse, og det slog mig, da Turistforeningens Ledelse fortalte mig, at der i København og andre Steder er i hundredvis af Værelser, som stilles til Raadighed for tilrejsende — Folk man altsaa ikke kender. Det er tilrejsende baade fra Inland og Udland, og der er ingen Betæneligheder ved at tage disse Folk for en Nat — der er oven i Købet mange Besværligheder forbundet med at sidde oppe, til sidste Nattog er kommet, og rede Seng op for en enkelt Nat. Der er ikke Spor Indvendinger mod det, men naar det drejer sig om vore unge Medborgere, der virkelig er daarligt stillet, naar det drejer sig om Værelser til dem, ser man kun Spørgsmaalet fra deres Side, som skal stille Værelser til Raadighed.

Til det ærede Medlem Hr. Jens Jensen skal jeg sige, at Spørgsmaalet om Indretning af Taglejligheder har jeg længe været opmærksom paa, og jeg vil ogsaa gerne bidrage til, at vi kan faa en bedre Løsning paa dette Spørgsmaal, end Tilfældet hidtil har været. Men det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at der baade er Vanskeligheder med Brandvæsenet og forskellige andre Ting, der i visse Tilfælde gør det vanskeligt at indrette Værelser i Loftetager, ogsaa rent teknisk. Men jeg er

opmærksom herpaa og tror i Virkeligheden, at der ligger en vis Boligreserve her, som kan udnyttes med mindre Brug af Materialer, end naar man skal bygge fra nyt, saa jeg er slet ikke uenig med det ærede Medlem og skal være opmærksom paa at finde Udveje for at udnytte denne Værelsesreserve mest muligt. Men det ærede Medlem ved ogsaa godt, at der mange Steder hviler Servitutter paa Ejendomme, som gør, at man ikke uden videre kan indrette Værelser i Loftetagen.

Det ærede Medlem vilde gerne have at vide, hvad der skulde forstås ved Udtrykket at „have Arbejde“, om det var fast Arbejde eller hvad. Ja, hvad er fast Arbejde? Jeg ved ikke, om der er nogen i denne Sal, der kan definere Begrebet: fast Arbejde. I mange Tilfælde er det jo saaledes, at selve Arbejdsstedet og selve det Arbejde, der er Tale om, ikke giver Mulighed for Arbejde over et længere Tidsrum. Jeg har den Opfattelse, at enhver som har et Tilsagn om Arbejde, efter denne Lov maa have Adgang til at faa et Værelse. Jeg vilde endda være gaaet videre — men kunde ikke komme igennem med det i Udvalget — og bestemme, at ogsaa de, der søgte Arbejde og kunde legitimere sig som arbejdssøgende, skulde kunne komme i Betragtning. Det vilde man ikke gaa ind paa og spurgte, hvilket Kriterium jeg vilde opstille. Jeg sagde at jeg vilde opstille det Kriterium, som er gældende for arbejdsløse, og som gaar ud paa, at de er arbejdssøgende og har Legitimation derfor gennem deres Fagforeningsbog og Kontrolkort. Jeg synes, det vilde have været rimeligt, om man baade af Hensyn til de unge og af Hensyn til Erhvervene havde lukket op for dem, der vil søge Arbejde. Det har man altsaa ikke villet, og nu kan kun de, der har Tilsagn om Arbejde, faa Værelse. Men hvad man i øvrigt skal forstå ved fast Arbejde, kan jeg ikke definere. Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen, der selv er Arbejdsgiver, ved jo ogsaa, at der meget hurtigt kan opstaa Konflikt mellem Arbejder og Arbejdsgiver — det behøver ikke altid at være Arbejdsgiverens Skyld, det kan ogsaa være Arbejderens Skyld —, og i saa Tilfælde er det bedst, at de skilles, og saa maa Arbejderen finde sig noget nyt. Men jeg vil gerne sige saa stærkt, som jeg kan, at denne Lov ikke sigter paa dem, der bare skal drive Sortbørshandel eller drive med Næverne i Lommen Gade op og Gade ned, de hører hjemme paa Herbergerne. Her bliver det Bolignævnets